

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

dret, er det almindeligt, at man blot siger denne ene Sætning og saa henviser til, hvad der tidligere har været.

Jeg kan da sige, at det ærede Medlem Hr. Bordings socialdemokratiske Ministerkollega, der først har indført denne Lovgivning, netop har haft den Baggrund for det, som vi har nu. Disse Love er gennem Aarene først underskrevet af socialdemokratiske Handelsministre, og det er denne Lovgivning, vi har gennemført og fortsat under Krigen, ogsaa i den ministerløse Tid. Den sidste Lov, som altsaa ligger til Grund for mit Forslag om Forlængelse, er Loven af 1943, og i denne Lov staar der i § 3: „Den Pris, der af Fabrikkerne vil være at betale Roedyrkerne pr. leveret Dobbeltcentner Roer, fastsættes til 4 Kr. 10 Øre.“

Det er det, der ligger til Grund. De Ting, der er kommet i Tiden derefter, skal jeg gerne nævne med ganske faa Tal. Efter Lovforslaget er der Baggrund for at give et Fragttillæg paa 35 Øre, Garanti 30 Øre, 2 Arbejdstillæg paa 33 Øre og 18 Øre, hvilket tilsammen med Grundprisen bliver 5 Kr. 26 Øre, og derudover i Henhold til den Stigning, der skete i Fjor, en Dyrkningsgaranti samt et Arbejdstillæg paa i alt 47 Øre, saaledes at man kommer til den nuværende samlede Pris af 5 Kr. 73 Øre pr. Dobbeltcentner.

Det ærede Medlem Hr. Bording spurgte, om Priserne gentagne Gange er forhøjet i Henhold til den gældende Lovs § 4. Ja, det er jo netop det, de er. Jeg gav Oplysning derom i min Fremsættelsestale forleden, hvor jeg netop nævnte Tallet 5 Kr. 26 Øre, der er det garanterede Roedbytte til Dyrkerne for 175 Dobbeltcentner pr. Td. Land med Tillæg af den i 1946 stedfindende Stigning i Arbejds lønnen; den bliver ganske automatisk lagt til. Her er et Forhold, hvor man maa sige, at Arbejdere og Arbejdsgivere har parallelt løbende Interesser. Det ærede Medlem Hr. Bording var Minister i 1939, da hans Ministerkollega, det maa vel have været Handelsminister Kjærboel, fremsatte et Lovforslag, hvori der stod et Tal af 2 Kr. 50 Øre. Det er dette Tal, der Aar efter Aar er forhøjet, ligesom nogenlunde alle andre Ting er forhøjet gennem de 5 Aar under Krigen paa Grund af stigende Produktionsomkostninger.

Vi har fra den høje Rigsdags Side gjort dette over for den forbrugende Befolkning, at vi har holdt Prisen til Forbrugerne nede, det ved selvfølgelig samtlige ærede Medlemmer. Der er i Dag et stort Underskud ved at sælge Sukker til den danske Husmoder til den samme Pris, som Sukkeret har været solgt til i en lang Aarrække, for Produktionsomkostningerne er selvfølgelig paa dette Omraade som paa saa nogenlunde alle andre Omraader steget ganske betydeligt, takket være Priserne paa mange forskellige Ting, som vi ikke er Herre over. Priserne paa indførte Artikler er steget, Arbejds lønninger er steget o. s. v., o. s. v. Dette kan ikke være noget nyt for det høje Ting.

Det ærede Medlem Hr. Bording nævnte ogsaa Spørgsmaalet om Gyldigheden, idet det foreslaas indføjet i Loven, at „denne Lov ... har Gyldighed indtil 31. December 1947. Bestemmelserne i § 3 har dog kun Gyldighed indtil 30. April 1947“. Bestemmelserne om denne Gyldighed for Betaling til Dyrkerne skyldes, at de i Foraaret saade Roer skal leveres i Efteraaret, medens i øvrigt Gyldighedsfristen indeholder Muligheden for Afvikling af det af Roerne fremstillede Sukker. Saadan ligger dette Spørgsmaal, og denne Bestemmelse har sin naturlige Forklaring.

Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen omtalte, at Forbrugerne har haft en billig Sukkerpris i disse Aar. Det er jo rigtigt — jeg har selv været inde derpaa for et Øjeblik siden —, men det er dog ikke noget, man kan rose Sukkerroedyrkerne, deres Medhjælpere eller Arbejderne for. Det er jo en Statsbeslutning, som Staten, efter at Sukkerfonden er opbrugt, maa betale for paa en eller anden Maade, og jeg har ogsaa nævnt forleden Dag, at der antagelig pr. Oktober dette Aar vil være et Underskud paa 24 Mill. Kr., var det vist.

At det er en Produktion, som vi er saare interesserede i her i Landet, er efter min Mening uden for Diskussion. Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Victor Larsen sagde, at det er en Produktion, der stiller meget store Krav til Dyrkerne og ogsaa til deres Medarbejdere, der skal ud i Roemarkerne, i Særdeleshed i Efteraarsmaanederne i den Tid, hvor der er Sjap og daarligt Føre, men maaske ogsaa i Roedyndingstiden, hvor Sommersolens Straa-